

telse, et opgør med landbrugspolitikken og fremme af en langt mere aktiv beskæftigelsespolitik.

Det nye er helt enkelt, at vi kan fokusere på det væsentlige. Med enighed om, at EU er et nødvendigt fællesskab, kan vi sætte fokus på dets indhold. Det er en tiltrængt normalisering, for det er som bekendt indholdet, der har betydning for helt almindelige mennesker. Kun et politisk fællesskab med fokus på det politiske indhold kan nå resultater, der kommer borgerne til gode.

Hermed hænger den nationale aftale også tæt sammen med den reform til integration af europapolitikken i hele Folketingets arbejde, som parterne i Europaudvalget indgik aftale om med regeringen lige før jul.

Der er imidlertid fortsat en forståelig skepsis over for EU-samarbejdets udvikling i en betydelig del af befolkningen, også blandt Socialdemokratiets vælgere. Meget tyder på, at denne skepsis er svindende i disse år, men denne tendens skal ikke tages for givet. Mange synes fortsat, at EU gør for lidt ved de problemer, der for alvor tæller, og for meget ved bagateller, pomp og pragt. De har en pointe. For partierne bag den nationale aftale om forfatningstraktaten er det en udfordring, men også en mulighed.

I Socialdemokratiet glæder vi os til at sætte gang i en ny og mere perspektivrig debat om Danmarks muligheder i fremtidens Europa.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Der er tre korte bemærkninger. Det er først hr. Keld Albrechtsen, så er det efterfølgende hr. Søren Krarup, og så er det hr. Søren Søndergaard, så der bliver rig lejlighed for hr. Buksti til at svare.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har vi jo fremsat et forslag til vedtagelse, som ikke indeholder en gnist af skyttegravsgravning eller noget som helst i den retning, men kun understreger, at det skal gå demokratisk til ved den kommende folkeafstemning. Det går jeg ud fra at Socialdemokratiet kan støtte. Det håber jeg da i hvert fald.

Jeg vil bede hr. Jacob Buksti forklare: Hvis nu f.eks. de fem partier behandler et forslag om at afskaffe vetoretten på arbejdsmarkedsområdet, så der bliver flertalsafgørelser i EU på arbejdsmarkedsområdet – det kunne også gælde indkomstskatter eller afgifter – og Socialdemokrati-

et siger, at det kan de sådan set godt acceptere, vil hr. Jacob Buksti så garantere, at der kommer en folkeafstemning om det? Eller vil man bare vedtage det i de fem partier, så er det besluttet, og så kører det? Det, vi er så bekymrede over i den aftale, er, at den er en glidebane.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg er så dybt fascineret over hr. Keld Albrechtsens tilgang til det her. Altså hr. Keld Albrechtsen er jo sådan, at jeg somme tider næsten har troet, at han ville gå over i historien som en af de virkelig store europæere med virkelig sans for det europæiske samarbejde, men nu hvor vi har fået en ny kommissionsformand, er det måske ikke helt så fremskredent som tidligere.

Men ellers vil jeg sige, at jeg sådan set ikke forstår den tilgang, når det er sådan, at hele øvelsen med den aftale, der er lavet, netop har været at indkapsle, begrænse mulighederne for, at vi overhovedet kommer i den situation, som hr. Keld Albrechtsen beskriver. Det hele handler jo om, at vi ikke mener, at den danske arbejdsmarkedsmodel, den danske velfærdsmode, de danske velfærdssystemer skal overgå til flertalsbeslutning. Det er jo det, der står.

Hr. Keld Albrechtsen kan komme med alle mulige gæt osv., men der er trods alt fem partier nu. Og jeg vil tro, at med hr. Keld Albrechtsen og venners hjælp, så kunne det da godt være, at der var nogle, der blev hjulpet på vej, hvis de skulle blive svage i koderne. Det vil jeg tro også gælder for Socialdemokratiet. Så jeg ville ikke have den frygt, som hr. Keld Albrechtsen har. Han behøver ikke hele tiden at se spøgelse ved højlys dag – med 6 eller 12 stjerner på.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for svaret, men hr. Jacob Buksti ved jo, at det nu engang er min opgave at efterse sådanne dokumenter for at se, hvor problemerne ligger, og jeg har altså læst mig frem til, og det bekræfter hr. Buksti jo sådan set også, at der faktisk ikke står, at man siger nej. Det står ikke i aftalen, at man siger nej til harmonisering på de områder. Der står, at man *kan* sige ja, og det bestemmer de fem partier.

Så siger hr. Jacob Buksti, at der så nok er nogle, der skal råbe op. Det tror jeg også at f.eks. fagbevægelsen vil gøre. Men hvad nu, hvis de fem partier ikke vil høre på dem, der kritiserer